

Χωρίς τα δάκρυα οι σωζόμενοι θα ήταν σπάνιοι και δυσεύρετοι

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ανώτερη από το βάπτισμα αποδεικνύεται η μετά το βάπτισμα πηγή των δακρύων (της μετανοίας), αν και είναι κάπως τολμηρό αυτό που λέγω. Διότι εκείνο μας καθαρίζει από τα προηγούμενά μας κακά, ενώ τούτο, το βάπτισμα των δακρύων, από τα μετέπειτα. Και το πρώτο, εφ' όσον το ελάβαμε όλοι στην νηπιακή ηλικία, το εμολύναμε. Ενώ με το δεύτερο καθαρίζομε πάλι και το πρώτο. Και εάν η φιλανθρωπία του Θεού δεν το είχε χαρίσει αυτό στους ανθρώπους, οι σωζόμενοι θα ήταν πράγματι σπάνιοι και δυσεύρετοι.

Οι στεναγμοί και η κατήφεια φωνάζουν δυνατά προς τον Κύριον. Τα δάκρυα που προέρχονται από φόβο μεσιτεύουν. Και τα δάκρυα που προέρχονται από την παναγία αγάπη μας φανερώνουν ότι η ικεσία μας έγινε δεκτή.

Αφού τίποτε δεν ταιριάζει τόσο με την ταπεινοφροσύνη, όσο το πένθος, και τίποτε πάντως δεν είναι τόσο πολύ αντίθετό της, όσο το γέλιο.

Να κρατής σφικτά την μακαρία χαρμολύπη, η οποία προέρχεται από την ευλογημένη κατάνυξι· και ακατάπαυστα να την καλλιεργής μέχρις ότου σε ανυψώσει από τα γήινα και σε παρουσιάσει καθαρών εμπρός στον Χριστόν.

ΚΛΙΜΑΞ - Περί του χαροποιού πένθους

Νεοελληνική απόδοση: Ιερά Μονή Παρακλήτου